

'de Grootheden van de Chiro'

Een exclusief interview aan onze **VeeBee Kristina**:

Wie is nu die V.B.?

Op mijn (elektronische !) pas zal je vinden dat ik officieel Kristina Maria Lucia heet en geboren ben op 31 januari 1971. bat is in de vorige eeuw. En ik begin al soms te voelen dat ik van een andere eeuw ben. Maar dat doet hier waarschijnlijk niets terzake; dat is meer iets voor één of andere reality-show op T.V.

En wat doet die V.B. voor de kost?

Ik sta in het lager onderwijs (4e leerjaar) in Sint-Gillis. Dat werken met kinderen is denk ik een overblijfsel van jaren in de chiro gezeten te hebben. Alhoewel juf zijn toch wel wat verschilt van leidster zijn. In de eerste plaats voor mijzelf : ik moet hier veel serieuzer zijn, maar dat lukt niet altijd.

Alhoewel het niet te onderschatten is, doe ik mijn werk nog heel graag. In de eerste plaats omdat we bij ons zo'n verscheidenheid aan publiek hebben. Binnen onze school zijn er in de 20 nationaliteiten. Er valt altijd wel iets te beleven !

En na de schooluren?

Zelf ben ik getrouwd met Eric, die is komen overwaaien vanuit Borgerhout en we hebben 2 (luidruchtige en grappige) schatten van kinderen : Kato (3 jaar) en Sander (2 jaar). Mijn grootste wens is dan ook dat zij binnen een paar jaar naar de chiro zullen gaan.

Hoe het allemaal begon?

Mijn eerste chirodag herinner ik me nog goed. Er was een ledenwerving gepland door de leiding van toen. (Ik denk dat dat rond de jaren '80 moet geweest zijn). Alle kinderen van Kapelle waren uitgenodigd om een opdrachtentocht door Kapelle mee te maken. We moesten een parcours volgen en onderweg stond er leiding ons verkleed op te wachten waar we een opdracht moesten doen. Een van de opdrachten was gewonnen brood maken op een houtvuurke. Hoe ne mens toch sommige dingen kan blijven herinneren hé.

En ik vond dat zo'n plezante dag, dat ik ben blijven naar de chiro gaan.

Het jaar daarna ging ik voor mijn eerste keer op kamp, als kwik. Dat was in Millegem (Mol) kort bij de (kern?)- centrale. Op een morgen ging er een sirene af en kwam de leiding ons vertellen dat er een ongeluk gebeurd was in de centrale en dat we allemaal moesten maken dat we op de weide stonden. Sommige ongelukkigen waren zich net aan het omkleden en stonden in hunne blote fl... op het terrein.

In die tijd kregen we nog roze(!) pispotten mee voor op onze kamer met een aluminium deksel erop omdat het oorspronkelijke deksel weg was. En stinken dat dat 's morgens deed. We kregen toen ook nog elk kamp andijvie te eten en zelfgemaakte rabarber,- en pruimenconfituur.

En bij het wassen kregen we de goede raad van Jen, onze kookmoeder :
ALLE HOLLEKES WASSEN, HE !

Straffe verhalen uit die tijd?

Nu lijken sommige dingen banaal maar als kind zijn ze dat niet.

's Avonds ontsnappen uit de tent bijvoorbeeld om langs de leidingstent te sluipen naar de keuken om pap te gaan pikken. We deden het bijna in onze broek. Of op pyamatocht met een bende uitgelaten tippers achtervolgd te worden door een man in een auto. En dat in de Ardense bossen. Schrik verzekerd. Of op buitenkook vertrekken naar een verlaten camping in het bos, na het eten bij kaarslicht tot de constataatie komen dat niemand een pillamp bijheeft en dan in een pikdonker bos, met 2 waskuipen vol afwas, de weg terugvinden naar het kamp. (Wegskes hadden we natuurlijk niet gevolgd. Ah nee, het was nog klaar toen we vertrokken)

Of bekogeld worden met stenen door de chiro van Eisden op ons avondspel. We hebben toen leden moeten tegenhouden om niet met tafelpoten en schoppen te slaan op die gasten.

En verder?

Ja, van het één komt het ander. Na mijn aspirantentijd ben ik leiding geworden. Dat heb ik 7 jaar gedaan waarvan 5 jaar als groepsleiding.

Tijdens mijn laatste jaren als leiding ben ik ook in het Gewest gestapt en heb dat ook 5 of 6 jaar gedaan.

En van daaruit ging het naar de Kolenmarkt in Brussel waar ik ook 5 jaar (of toch ook misschien 6, dat weet ik niet meer zeker) in het verbond gezeten heb, ook als verbondsleidster.

Ik ben in mijn verbondscarrière meter geweest van gewest Zizo (regio links en rechts van de A12, Londerzeel, Malderen, Meise, ...) en gewest Metro (de Brusselse groepen) en in moet toegeven, dat was heel plezant om zoveel chirogroepen te leren kennen. Want alhoewel we allemaal met chiro bezig zijn heeft elk gewest en chirogroep toch zijn eigenheid. Ook op nationaal vlak heb ik meegedraaid : nationale leiding (= maandelijkse vergadering); als lid van de spektakelgroep die een jaarthemaspektakel ineen staken voor de leidingsdag, toen nog nationaal en in de Hoge Kielen; 2 kringels mee begeleid (= een nationaal kamp), mee helpen oprichten van een groep die zich bezighoud met creadagen te brengen naar de groepen, ...

Maar ook in Kapelle deed ik verder. Nadat ik gestopt was als leiding, vroeg Majel me of ik niet mee wilde gaan op kamp als kookmoeder. Ik was heel content dat ze mij die vraag stelde, want 15 jaar of meer op kamp gaan en dan niets meer... Ik had schrik van "het zwarte gat". Maar daar hoefde ik nu geen schrik meer voor te hebben. Ik moest nu nog enkel leren koken. Maar met de goede raad van ons moeder en de kookboek van de boerinnenbond in mijn valies kon er niets misgaan zeker?

Ik moet er wel bij zeggen dat ik meer moe was van een kamp als kookmoeder dan als leiding. In de potten roeren en saucissen bakken valt niet te onderschatten, zeker niet voor 100 hongerige chironmensen.

Het tofste aan chiro?

De sfeer, de vriendschap,
kansen krijgen om dingen uit te proberen,
na de leidingskring frieten gaan halen,
of tafels opzij te schuiven en te dansen,
samen het eurosong-festival volgen op 2 televisies (van de ene was het geluid kapot en van de andere het beeld, maar met de twee konden we toch volgen), de contente gezichten van de gasten zien
blij zijn met ne warme chocomelk na een koude chironamiddag
de ruimte die je krijgt om volwassen te worden
leren zelfstandig worden met in het achterhoofd de kennis dat op je bek gaan hier kan en mag
het kamp en de sfeer die daar hangt
een wedstrijd 'zoeken naar de domste mop'
de inzet van leden en leiding
de samenhang

Er zit veel verstopt in die hele kleine dingen. Meestal zien we ze niet op het moment zelf, het is maar achteraf, of als ze er niet meer zijn dat onze frank, euh euro valt. Ik kan doorgaan tot morgen, maar dat zou denk ik de kosten voor het maken van dit Zwozzeke enorm de hoogte in jagen.

Wordt misschien wel een keer vervolgd.

Groeten, Kristina